

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Tharaco presbytero et Andronico martyribus. Cap[itulum]. li.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse octobris occurrētibus Fo. ccli.

eccles. rino martyro ternis in locis coronati: vna ⁊ eadē die ab ecclesia recoluntur: cū tamē diuersis diebus passi fuerint: vt scribit bellinā dus. Nam cū de mādato imperatoris maximā ni milites eius gentiles prefatos xpianos in sequentes: hincinde eos requirerent: cassium ⁊ florentium cum alijs sepre apud beronā vrbē circa rpenum flumiū inuenerunt: quos ibidem in xpi confessione decollauerunt. quorū passio agitur. vi. idus octobris.

De sanctis Berone ⁊ socijs marty ribus. Cap. xlvij.

Ero mar tyr cum socijs cccxvij. apd coloniā agrippinā passi sunt. Cum em̄ persecutores ab imperato re maximāo destinati ad pre dicos milites, cccx. occidē dos. Cassium et florentium

cum alijs septem interfecissent: vt supra dictū est. Beronem milite cum comitibus, cccxvij. mil itum in campis colonie inuenerit. Quos oēs xpm̄ domini confitentes gladijs trucidarunt. Quorū festū colitur. vi. idus octobris.

De sanctis Valoso ⁊ Victore ⁊ socijs martyribus. Cap. xlvij.

Malosus et victor martyres cum socijs triginta apud opidum francorum: quod troia siue xanthum dicitur passi sunt. Cum persecu tores prefati post interfectio nem predictorum martyrum: videlicet cassij et florentij et

sociozum geronis atq; aliozum predictorū pro cessissent ad reliquos requirendos de manda to imperatoris maximiani malosum ⁊ victores cum alijs triginta: qui de numero predictorum cccx. militum supererant: supra dictum oppi dum xanthum inuentos: gladijs cederunt: et eorum corpora in locis palustribus submerse runt: quorū tamē reliquie a christianis reper te condigno honore sepulte sunt. Et in eorum postmodum honorem Helena constantini ma ter basilicam super eorum corpora miro deco re et sine vilo ligno construxit: vbi et per eorum merita europyalus coloniensis episcopus dolore capitis sanatus est. Sed cum corpus malosi martyris longo tempore vbi nam sepul tum fuerit latuisset. Sancto episcopo dicti lo ci diuina reuelatione mōstrati est. Qui corpus de loco sustulit: immensi odoris refragrās sua uiscare: ⁊ ipsum supra sociozum cadauera collo

cavit. Horum etiam dies passionis similiter ce lebratur. vi. idus octobris.

De sancto Pinyto episcopo. Cap. xlvij.

Pinyt⁹ epi scopus gnosevz bis creren. mar ci antonij impe ratoris tempoz bus apud ipam claruit ciuita tem. Qui inter viros apostoli cos nobilissimus in scripturā suis velut in quodā speculorū uentem sui dereliquit imagi nem. Quiq; inter cetere sapiente sue opuscula ad dionysiu corinthiozū episcopū elegantē scri psit epistolā: in qua docet non semper lacte nu triendos populos: ne quasi paruuli ab ultimo occupentur die: sed ⁊ solido debere pasci cibo: vt in spiritalē proficiant senectute. Qui et in xpo plenus sanctitate quieuit. vi. idus octo. Dec hieronymus libro de uiris illustribus.

De sancto Piero presbytero. Cap. l.

Pierus alexandri ne ecclesie presbyter insignis floruit tempore diocletiani im peratoris. Qui tam florentis sermonis uenustate populos docuit tāraq; diuersozū tracta tuum elegātia fultit: vt origenes iunior uocare tur. Tractatū longissimū super osee pphetiaz descripsit. Et apud alexandriā in pace quieuit vi. idus octobris. Dec hieronymus vbi supra.

De sanctis Tharaco presbytero et An dronico martyribus. Cap. li.

Tharac⁹ probus ⁊ an dronic⁹ mar tyres apud cariaz metro polim cilicie tēporibus diocletiani ⁊ maxi miani passi sunt sub prelide maximo. Quorū primus na tione romanus: ⁊ miles anno rā. lxx. milite terrestri pro xpo renūciavit. Se cundus de sede paphlie exortus. Tertius ho iunior de primis epheziōzū ciuitatis. Qui insi mul sociati: accusati sunt maximo presidē a do mero centurione: q; essent xpiani: ⁊ ab eodē iudice tenti sunt. Qui primo quidē tharacum vt seniore in xpi professione inuictum manentem in maxillis cesum nudatū uirgis flagellari fe cit. Deinde vinculis ferreis in carcerem alligat: postea probum in simili confessione manē tem in dorso et ventre neruis crudis diutius cesum: eisdem vinculis vinctum carceri man

D liij

clpauit. Ac postmodum andronicum christi nominis confessione gaudentem: ut adolescentulum diu suatum: in equuleo appesum et cesum: ac ore contusum et lateribus punctum: necnon plagis cum testarum fragmentibus conficatum: ferreis cathenis ligatum in ergastulo clausit. Deinde eos in susia ciuitate productos: idem preses sibi presentari fecit. Et primo tharacuz sacri icare nolentem ore ipsius lapidibus confRACTO et dentibus excussis: manus eius in ignem mitti iussit: dehinc ligari pedibus: capiteque deorsum suspendi et fumum atruz subterponi: atque acetum cum sale eiusdem auribus instillari: nares quoque sinapi aceto liquefacto perfundi: et sic in custodiam tradi. Sequenti die probum eductum iussit: os eius confringi: et ferrum ignitum labijs apponi: atque extensum nervis cruciatu durissime cedi: facieque tota lapidibus conficta in custodiam recepti. Tertio vero die andronicum productum in palis. iij. extensum alligari: et nervis durissimis in scapulis et ventre flagellari: eo quod plagas eius priores curatas fuisse mirabatur. Sicque illum in eadem custodia recludi fecit. Demum eisdem ad achaboz ciuitatem attraxit: ubi primum presatus preses tharacum vincrum in faciem cedi iussit: et obeliscos accensos labijs et marillis applicari: aures quoque nouacula percidi: et raso capite prunas superponi. Deinde obeliscos incensos sub asellis immitti: et sic in carcerem vinculari. Probum vero vincrum pedibus sursum appendi mandauit: et candentes obeliscos lateribus apponi: atque clauos ignitos manibus eius infigi: deinde oculos eius acubus punge: et sic in carcerem compeditum mitti. Andronicum autem ligatum papyris inflammatis circa ventrem et uris precepit: et obeliscos incensos circa digitos eius apponi: ferrum quoque ignitum in os eius mitti: et dentes eius excuti: molisque confRACTIS linguam ipsius abscidi et comburi: et sic in carcerem alligari. Post dies autem aliquos eos preses impius produci fecit: et respiciens illos sanos iratus vehementer: bestiis ferocissimis in arenam exposuit. Que pluribus gentilibus extinctis sanctorum pedes lingebant. Leena quidem tharacum: leopardus probum: versus autem obsequabatur andronicum. Nos uisissime cum omnia superassent. Iussu presidis decollati sunt: adhibiti quoque sunt quattuor custodes: ne corpora sanctorum sepelirentur: sed in ignem missa consumerentur. Quia autem valida tempestate et fulminibus custodes territi fugerunt: et flamma extincta sunt: et sic corpora incombusta remanserunt. Super quorum singula christiani nocte uiderunt stellam fulgentem: eaque tollentes honorifice apud tarsum cilicie sepelirentur. v. idus octobris.

De sancto Eustachio abate. Cap. liij.

Eustachi

us abbas luxu uicij. fuit: qui a beato columbano ab italla ad dictum monasterium gusbernandij paterno affectu directus: equo iure subditas monachorum cateruas rexit: ad conum predictisse gemeret. Qui huius doctrinis imbutus fuisset. Qui et post laudabilem vitam virtutibus pollens: quiescit in christo. v. idus octobris: in rouij sepultus. De sancto Eustachio epo. Cap. liij.

Eustachius episcopus

pus antiochenus claruit apud ipsam ciuitatem tempore constantij imperatoris. Hic genere pampbilus tam opere quam sermone fidei pugil egregius aduersus arrianum dogma plurima conscripsit: Extant etiam ipsius sapientie preclare duorum lumina de anima. Itē tractatus aduersus ortoginem: Item epistole multe quas enumerare difficile est. Qui propter fidei catholice defensionem: quam contra arrianorum sectam susceperat: a constantio imperatore traianopolim in exilium missus uite terminum dedit. De sanctis quattuor milibus nongentis septuaginta et martyribus. Cap. liiij.

Quattuor

milis nongentis septuaginta et martyres apud aphricam passi sunt sub persecutione vandalicis. Qui cum essent ecclesiarum dei plurimarum episcopi presbyteri et diacones associatis suis turbis fidelium populorum iussu hunericus arriani regis in horribile exilium heremi trusi: atque inter mauros ferocissimos deputati sunt. Inter quos erant cyprianus et felix presul sacrosdotes. Ex quibus plurimi dum ducerentur: et cuspidibus ac lapidibus sibi alligatis ad currendum dum tunderentur: et per aspera et dura loca traherentur: per singula membra dispersi inter manus thabertij exspirabant. Extraxerunt per totum aggerem publicus locus tumuli vel sepulture horum. Reliqui vero predictorum ad exilium predictum adducti: fame et inedia ac nuditate afflicti: necnon varijs supplicijs excruciatu martyrium celeberrunt: quorum natale colitur. liij. idus octobris. De sancto marcello epo et martyre. Cap. liij.